PALABRA

17. vydanie

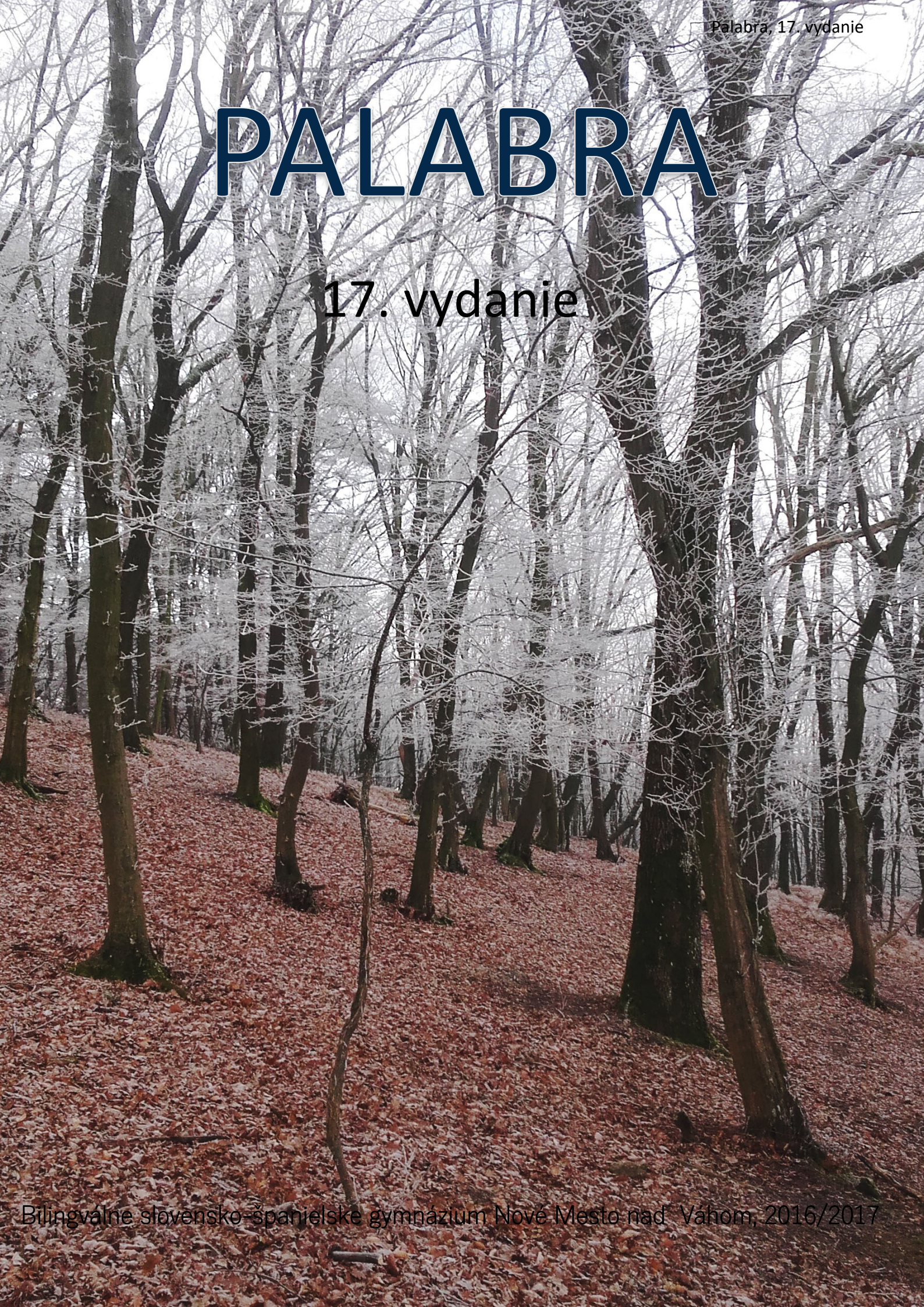

Bilingválne slovensko-španielske gymnázium Nové Mesto nad Váhom, 2016/2017

Obsah

Úvodné slovo	**2**
Prvé mesiace očami prváka	**3**
Entrevista a la profesora Andrea Kováčová	**4**
Rozhovor s pani profesorkou Mgr. Jankou Drhovou	**5**
Divadelný krúžok	**7**
Imatrikulácie	**8**
Stužková	**9**
Očami piataka	**12**
Visita cultural a Madrid	**14**
Akcie	**16**
Divadelné predstavenie Bačova žena	**20**
Día de puertas abiertas	**22**
Španielska olympiáda	**22**
Nostalgia mesiaca	**24**
Súťaže	**27**
Módna polícia	**28**
Bolas de cacao	**29**
Z tvorby našich študentov	**30**

Milí študenti!

Po pozitívnych, ale aj negatívnych ohlasoch vydania nášho časopisu, sme sa s chuťou pustili do práce a snažili sa vytvoriť príspevky, ktoré by Vás oslovili, páčili by sa Vám a upútali by Vás.

Viete, že v rukách držíte už sedemnáste číslo časopisu? Neuveriteľné. Som veľmi rada, že študenti pripravujúci príspevky sú nadšení, tvoriví, mladí ľudia, ktorí chcú niečo činorodé, podnetné a inšpiratívne vytvoriť. V tomto čísle budete mať možnosť prečítať si rozhovory s pani profesorkami Mgr. Jankou Drhovou a Mgr. Andrejkou Kováčovou. Dozviete sa, aké exkurzie sa absolvovali v minulom kalendárnom roku (Viedeň, Brodzany, Osvienčim, Krakov). Tiež nájdete zaujímavé informácie o súťažiach, na ktorých sa zúčastnili naši študenti. Môžete si prečítať literárne príspevky našich prvákov a druhákov. Pestrým čítaním bude aj stužková slávnosť piatakov a ukončenie roka Fiesta de Navidad 2016. Na príjemne prežité dni v Madride si zaspomínali pani profesorky Mgr. Susana Valle Carrón a Mgr. Katka Majerníková.

Verím, že rozmanitý obsah Palabry sa Vám bude páčiť a dovoľujem si vysloviť presvedčenie, že náš účel vytvoriť niečo zaujímavé a plnohodnotné sa splnil, a príspevky si prečítate s radosťou i nadšením.

Dovoľte mi, aby som sa touto cestou poďakovala všetkým študentom, ktorí prispievajú do nášho časopisu za pestré a obsažné príspevky a najmä Radke Oklepkovej, Natálii Hložkovej a Máriovi Malovcovi za grafickú podobu Palabry.

Andrea Mandelíková

Redakčná rada
Samuel Gavač, Jarmila Oklepková, Natália Helíková, Natália Hložková, Katarína Kucharovicová, Gabriela Zimová, Arielle Fábianová, Radoslava Oklepková, Beáta Plaskurová

Spolupracovali
Dominik Kubovič, Martina Hagarová, Alexandra Božiková, Petra Russo, Beáta Loffayová, Alexandra Tancárová, Eliška Trpíšková, Blanka Kucharovicová, Kristína Klčovská, Simon Magál, Júlia Skalická

Koordinátori
Mgr. Andrea Mandelíková, Mgr. José Antonio Cases

Grafická úprava
Radoslava Oklepková, Natália Hložková, Mário Malovec

Prvé mesiace očami prváka

Od môjho prvého dňa v škole už uplynulo veľa času a musím povedať, že ja aj moji spolužiaci sme zaznamenali zopár dôležitých míľnikov. Po prvom nevinnom dni sa postupne, ale intenzívne rozbehla výučba tak v slovenskom, ako aj v španielskom jazyku. Po uplynutí pár dní sme okamžite zistili, že za úspechom na tejto škole stoja štyri veci: tvrdá práca, precíznosť, usilovnosť a znovu usilovnosť. Boli to náročné dni, ale vyplatili sa. Ja aj moji spolužiaci sme boli svedkami značného pokroku v edukačnom procese, ktorý sa zaoberal španielčinou. Náročné veci sa pre nás stali rutinou a nemožné cieľom do budúcnosti. Síce som spomínal, že za úspechom je: tvrdá práca, precíznosť a usilovnosť, no náš pokrok bol jednoznačne zásluhou aj našich profesorov. Výrazné pokroky sme zaznamenali aj v utužovaní kolektívu. Určite nám k tomu pomohli zábavné imatrikulácie, o ktoré sa postarali naše kreatívne tretiačky. Neskôr sme si vychutnávali náučnú a zaujímavú exkurziu v Brodzanoch, kde sme navštívili nádherný kaštieľ a okolitú prírodu. Zúčastnili sme sa aj na „Hallowenskej nocovačke", ktorá nám do pamäti vryla ďalšie a ďalšie zážitky. Niektorí z našich spolužiakov sa pripojili k výletu do srdca Európy, čiže do Viedne, kde navštívili preslávené vianočné trhy a historické centrum.

Škola nám toho dala veľa, takže nám nezostáva nič iné, ako sa jej revanžovať snahou a dobrou reprezentáciou. Ale stále sa musíme zlepšovať, rozširovať si obzory a získavať potrebné znalosti do života.

Samuel Gavač, I.

Entrevista a la profesora Andrea Kováčová

¿Por qué ha venido a enseñar a este instituto?

Siempre quería dar clases en un instituto bilingűe. Así que cuando se me ofreció esta oportunidad, la aproveché. Y no lo siento, por lo menos hasta ahora, al contrario, estoy muy contenta trabajando aquí. Me llevo muy bien con los colegas y me parece que los estudiantes me soportan también.

¿Cómo evaluaría el trabajo con los estudiantes del primer curso?

El trabajo con mi clase es bastante interesante. No se trata solo de enseñar, sino también de conocer a cada uno/a de los/las estudiantes . Eso es lo que más me gusta. Claro, la materia es muy importante, pero también hay que buscar la manera de transmitirla. Cada alumno tiene distintas espectativas y quiero que cada uno aprenda a su propia manera. Por eso nunca me aburro buscando varias posibilidades que ofrece el apredizaje de una lengua extranjera.

¿Le gusta a usted ser tutora?

Me encanta, de verdad. Siento que tengo un lugar adonde pertenezco. Es mi clase, son mis estudiantes los que la crean. Como he dicho en la respuesta anterior, me gusta mucho conocer a la gente, entonces ser tutora es para mí mucho más que un mero trabajo. Me enriquece y asimismo aprendo muchas cosas nuevas.

¿Qué lengua le gusta más: el eslovaco o el español y por qué?

Es difícil comparar mi lengua materna con una lengua extranjera, ya sea el español u otra. Creo que para cada persona la lengua materna es siempre algo que está arraigado en su interior, en su personalidad. Sin embargo, el español como lengua me atrae y me interesa mucho. Cada vez que aprendo más, me doy cuenta de que todavía me falta algo para dominarlo como quisiera, pero ¡es un reto para mí!

¿Qué aficiones tiene?

Mi gran afición es bailar. Si oigo alguna música, inmediatamente me pongo a bailar, no me puedo quedar sin moverme. Lo hago desde pequeña..

Otra cosa que me encanta son los deportes, casi todos los tipos. Hice piragűismo durante cinco años. Ahora juego al fútbol con mis amigos. Es mi deporte favorito.

Y por último me gusta trabajar en el jardín. Ya tengo ganas de que empiece la primavera.

¿Tiene marido, niños o hermanos?

Pienso que ya lo sabe todo el mundo. Sí, estoy casada, tengo un marido perfecto y un hijo precioso! Son mi vida.

¿Qué tipo de música le gusta a usted?

Mi estilo favorito es el hip-hop. Pero para bailar son muy buenos también los ritmos latinos, por eso voy a clases de zumba. En cuanto a los cantantes o grupos, no es tan importante. Lo que importa en la música (para mí) es la alegría y la energía que me da cuando la disfruto bailando.

¿Cuál es su comida favorita?

No sé si tengo una comida favorita. Pero lo que me gusta comer en especial es la lengua de jabalí cocida. ¡Es delicioso!

¿Tiene algún animal?

Debido a que vivo en un pueblecito, sí que criamos varios animales. Tenemos un perro (un pastor alemán) que es muy bonito, un gato glotón, tres conejos y ocho gallinas con un gallo.

¿Toca usted algún instrumento musical?

Desgraciadamente no. Me gustaría, pero no estoy segura de tener talento para hacerlo.

Muchas gracias por las preguntas y por la oportunidad de presentarme en nuestra revista escolar.

Vuestra querida profesora,
Mgr. Andrejka Kováčová

Jarmila Oklepková, I.

Rozhovor s pani profesorkou Mgr. Jankou Drhovou

Aké miesto je na Slovensku Vaše obľúbené?

Vysoké Tatry, Popradské Pleso, taktiež nepreferujem Štrbské Pleso kvôli množstvu lyžiarskych vlekov a kvôli množstvu nevychovaných turistov, ktorí odhadzujú papieriky na zem.

Preferujete more či hory?

Hory, lebo sa tam dá každý deň niečo iné robiť a more sa po pár dňoch zunuje.

Aké je Vaše obľúbené ročné obdobie?

Jeseň, mám vtedy narodeniny a rada pukám suché lístie a príroda je farebná.

Akú hudbu počúvate?

Klasickú, najradšej od Čajkovského.

Máte domáce zviera?

Mala som korytnačku písmenkovú a rybičky.

Čo robíte vo voľnom čase?

Chystám písomky :-D.

Kde ste študovali?

Prírodovedecká fakulta Univerzity Komenského v Bratislave.

Venujete sa štúdiu aj teraz?

Chodila som do jazykovej školy španielčiny.

Kedy ste sa narodili?

5. október

Máte rada tanec?

Áno.

Preferujete radšej kino alebo divadlo?

Kino.

Prečo ste si vybrali práve našu školu?

Mala skvelú povesť v širokom okolí.

Čo Vás v živote robí šťastnou?

Rodina a priatelia.

Prečo pedagogika?

Vždy som sa hrala na učiteľku, na strednej škole som aj doučovala .

Ako sa Vám zatiaľ páči na našej škole?

Veľmi.

Máte súrodencov?

Mám mladšieho brata.

Ďakujem za rozhovor

Simon Magál, II.

Divadelný krúžok

Dňa 21. septembra 2016 sa v našej škole uskutočnil **konkurz do divadelného krúžku**, ktorý majú na starosti profesorky Susana Valle Carrón a Nuria del Real López. Študenti divadelného krúžku sa aj tento rok chcú zúčastniť na medzinárodnej divadelnej súťaži stredných škôl, ktorej medzinárodné kolo sa bude konať v Budapešti.

Už týždeň pred konkurzom viseli na nástenkách plagátiky, ktoré pozývali ukázať náš herecký talent. O pol tretej už záujemcov čakali profesorky v učebni, kde sa rozdelili do skupín a začali si nacvičovať prvé scénky. Tie potom postupne predvádzali v druhej triede, kde sme okrem Susany Valle Carrón a Nurie del Real López sedeli aj my dve – ako nezávislé pozorovateľky.

Prvé inscenácie boli humorného charakteru, neskôr už boli dané konkrétne témy, ktoré museli spracovať do originálnych scénok. Týkali sa hlavne hry, ktorú budú tento rok nacvičovať. Volá sa **Ni pobre ni rico, sino todo lo contrario**, v preklade *Ani chudobný, ani bohatý, ale práve naopak*, ktorú napísal španielsky autor Miguel Mihura.

Na konkurz prišlo deväť študentov z druhého, tretieho, štvrtého a piateho ročníka, z ktorých len jeden bol chlapec. Títo študenti obsadia roly, ako napr. boháč Abelardo, barónka, majordóm, hasiči, vynálezcovia...
Samotné hodiny sa nesú v priateľskom duchu, keďže naše pani profesorky vystupujú ako učiteľky divadla. Hra je veľmi zábavná, čo pomáha uvoľnenej atmosfére. Počas nacvičovania profesorky často usmerňujú a samy ukazujú žiakom, ako majú hrať a ako sa majú tváriť pri jednotlivých frázach, aby správne vystihli charakter postáv.

Okrem zábavy a oddychu od školy si študenti rozširujú slovnú zásobu zo španielčiny, zlepšujú sa v komunikácii a stávajú sa menej hanblivými.

Natália Hložková, Natália Helíková, II.

Imatrikulácie o ceremonia de las novatadas

Esta ceremonia tuvo lugar el día 16 de Noviembre de 2016, pero nosotras, las alumnas de Tercero, la habíamos preparado antes durante casi un mes. Fue muy difícil de preparar, pero al final creo que lo pasamos muy bien.

Hicimos y preparamos muchas tareas que los alumnos y las alumnas de Primero tenían que hacer. Algunas eran difíciles, otras fáciles, pero ellos no se acobardaron y lo hicieron todo. Por eso tienen nuestro respeto. Todos superaron las pruebas con éxito.

¿Quieren ustedes saber qué les hicimos? Aquí tienen algunas pruebas (las más fáciles, por supuesto):

La primera tenía como nombre *¡Pásalo bien!* Los chicos llevaban un globo entre las piernas y las chicas tenían que hacerlo explotar al sentarse sobre el regazo de los chicos.

Otra fue, por ejemplo, el *El baile atrevido*. Varias parejas con una naranja entre la pelvis tenían que bailar para que la naranja subiera hacia arriba.

Otra era *Dar de comer a ciegas*. De nuevo había cuatro alumnos en parejas, pero una persona de cada pareja llevaba un pañuelo en los ojos. El alumno "ciego" alimentaba a su pareja y para nosotras eso fue muy divertido.

La última pueba de la que os hablaré fue *Ping-pong*. Para dicha prueba necesitamos una mesa, dos personas, harina y una pelota de ping-pong. Los participantes estaban otra vez "ciegos" y tenían las caras mojadas. El ganador sería aquel que, soplando, tirara la pelota al suelo. Fue fácil, al menos para nosotras, cuando lo estábamos viendo.

Terminamos a las doce y fuimos a casa todo el mundo contento con el día que habíamos pasado.

Radoslava Oklepková, III.

Imatrikulácie z pohľadu prváka

Imatrikulácie sú veľkou neznámou pre prváka, pretože nevie, čo sa od neho očakáva a čo od neho budú chcieť. Žiaľ, či chce, či nie, úlohy, ktoré mu zadajú, musí splniť. Inak by prišiel ,,trest". Mali sme veľa šialených úloh, na ktoré sa nedalo pripraviť, no vynikajúca zábava a skvelá nálada sú zaručené. Množstvo úloh je pomaly tradíciou: maľovanie sa so zaviazanými očami, jedenie a pitie nechutných vecí. Najviac sa mi páčila úloha s pomarančom. Dali sme sa do dvojíc, kde boli dve dievčatá, dvaja chlapci, a chlapec a dievča. Všetci mali primeranú výšku k sebe, no ja som patrila k dvojici chlapec a dievča. Náš veľký výškový rozdiel bol komický. Išlo o to, ako dostať pomaranč z brucha čo najvyššie. Páčila sa mi tvorivosť, empatia tretiačok, ktoré spravili skvelú náladu, primeranú výzdobu triedy a zaujímavú tému.

Nakoniec sme všetky úlohy zvládli a vybláznení sme sa vrátili spokojne domov, čakajúc na chvíľu, kedy budeme tretiaci my, a tak budeme ,,trýzniť" našich budúcich prvákov.

Jarka Oklepková, I.

Mi experiencia como madrina en la Stužková

Este es mi segundo año en el Bilingválne slovensko-španielske gymnasium y para mí fue muy especial que mis alumnos del actual quinto curso me nombraran su madrina el año pasado. Así que quise preparar un discurso en eslovaco y con ayuda de Petronela Bombová y Andrea Kováčová pude hacerlo:

Milí rodičia a kolegovia!

Keď mi minulý rok štvrtáci navrhli, aby som bola ich krstnou mamou, nemohla som tomu ani len uveriť. Viem, čo znamená vo Vašej kultúre stať sa krstnou mamou nejakej triede a vedzte, že pre mňa je byť ňou veľkou cťou.
Keď som spoznala minulý rok túto skupinu žiakov, hneď som zistila, že s nimi môžem pracovať tak, ako chcem, pretože mi dokazovali, že sa učia radi, a že sú schopní dosiahnuť všetko, čo sa im navrhne.
Niekedy sa mi zdáte bez akejkoľvek energie, a vtedy Vás musím povzbudiť potleskom. Tiež Vám často hovorím, že si máte dať na raňajky Granko, ktoré by Vám chýbajúce sily dodalo.
Vy viete, že máte moju absolútnu dôveru a že cesta, ktorou spoločne ideme, vedie k Vášmu šťastiu. Som si vedomá, že občas máte toho veľa, a že máte strach zo zlyhania, ale vždy si spomeňte, že musíte bojovať proti tým obrom Dona Quijota, ktorí sú len vo Vašich predstavách, a že musíte nad nimi zvíťaziť. Ako povedal Calderón de la Barca „predstierame to, čím sme, buďme tým, čo predstierame". A čo nám chce povedať táto múdra veta? Môžeme byť všetkým, čím chceme. Nechajte preto strach bokom a snívajte, že sa Vaše sny splnia, lebo vy si to zaslúžite.
Milí maturanti, pre mňa vždy zostanete mojimi štvrtákmi a vždy budem mať pre Vás v mojom srdci špeciálne miestečko.
Ďakujem pekne!

La celebración de la Stužkova fue emocionante porque se respiraba mucho cariño y amor en todo lo que los alumnos hacían. Fue un día inolvidable y siempre tendré ese recuerdo de mi primer cuarto en Eslovaquia que me recordaron lo maravilloso que es enseñar a alumnos que tienen tantas ganas de aprender. Como siempre les digo: "Espero que sigáis cumpliendo sueños y seáis lo que queráis ser porque os lo merecéis."

Mgr. Susana Valle Carrón

Tá naša stužková...

Na túto udalosť sme čakali päť rokov, no nakoniec sme sa dočkali. 18. november 2016 sa pre nás stal nezabudnuteľným dňom, pretože sme vstúpili do úplne nového a nepoznaného sveta. Bol to krásny deň, ale vždy za niečím pekným stojí aj veľa úsilia. Ako to už všetci poznáme, každá trieda sa klasicky rada poháda kvôli programu, jedlu, či výzdobe a my sme neboli výnimkou. Každý z nás mal vlastné predstavy a tie, pochopiteľne, aj propagoval. Boli to dlhé dni dohadovania a vybavovania, no nakoniec sme to zvládli ako „veľkí piataci" a dohodli sme sa na spoločnom výsledku.

Stužkovej predchádzalo pozývanie učiteľov a neskôr samotná udalosť. Dievčatá od rána behali po kaderníctvach a všetci cítili tú napätú atmosféru plnú očakávaní. Teraz sa to ťažko uvedomuje a ja sama neverím, že som sa až tak stresovala, ale keď jednoducho ten deň príde, strachu sa nedá zabrániť. V ten deň ráno niektorí z nás začali veľmi skoro, keďže sme išli ráno o siedmej fúkať do sály balóny a dolaďovať posledné detaily.

Poobede sa všetci netrpezlivo chystali... dievčatá sa tešili ako si oblečú šaty, v ktorých sa budú cítiť ako princezné a chalani „nahodili" svoje obleky s motýlikmi. Rodičia neboli výnimkou a taktiež sa chystali o sto šesť. Stužková sa mala začať o šiestej a už od piatej ste mohli vidieť, ako sa naša sála zapĺňala spolužiakmi. Celý program sme začali spoločným videom, a potom to už išlo ako voda. Mnoho príhovorov, tých zábavných, ale aj smutných, video od Javiera, ktoré bolo pre všetkých prekvapením, spoločný prípitok a večera. Celý čas sme nedočkavo čakali na program, ktorý sme nacvičovali celé týždne a pre každého z nás to bola veľká výzva. Nakoniec všetko dopadlo super, aj keď nejaké zaváhania tam boli, ale hostia sa zabavili, a to bolo pre nás hlavné.

O polnoci sme to „odpálili" tombolou a väčšina si domov odniesla aspoň nejaký „symbolický" darček. Konečne sa naši rodičia a učitelia zbavili lístkov, ktorých bolo okrem jedla plné stoly. Po programe a tombole sme sa dostali k tej odviazanejšej časti a všetci sme sa začali zabávať. Začalo to spoločnou hymnou „Stužková" a o pár minút sa to na parkete len tak hmýrilo. Partneri, rodičia a aj profesori sa bavili a atmosféra bola veľmi uvoľnená. Dídžej nám zahral mnoho španielskych piesní, čiže naši španielski učitelia si tiež prišli na svoje. Rozprávali sme sa a smiali, tancovali o život a niektorí z nás si už dokonca prestali cítiť nohy.

Zábava trvala dlho do noci a poslední rodičia a profesori odišli okolo tretej ráno a stužková tak zostala len medzi nami. Vtedy sme vedeli, že toto bol ten správny moment ako zakončiť našu dlhoplánovanú akciu. Tancovali sme ešte viac, kričali sme a náš smiech sa ozýval po celom parku. To boli práve tie momenty, keď ste si povedali, že ste vďační za svoju triedu a za kamarátov, ktorých tam máte. Celá udalosť skončila o piatej ráno a niektorí prišli domov dokonca aj neskôr. Všetci boli unavení a vyčerpaní z celého dňa, no v kútiku duše som sa cítila veľmi dobre, že sme to nakoniec tak skvelo zvládli. Ďalší deň sme strávili už tými menej príjemnými vecami, ako napríklad upratovanie sály, ale musím uznať, že tie rezne a zákusky, ktoré nám zostali, nemali naozaj chybu a náš triedny piknik sme si v sále zopakovali ešte aj na druhý deň. Po dlhom čase sa nám konečne dostali do rúk fotky a videá, ktoré sme s napätím očakávali.

Nakoniec by som chcela povedať, že všetkým zúčastneným ďakujem za úžasnú stužkovú slávnosť. Ďakujem svojim spolužiakom, profesorom a všetkým, ktorí sa podieľali na jej spríjemnení. Vždy som počúvala, že na stužkovú nikdy nezabudnete a mne sa to naozaj potvrdilo. Bola to neskutočná skúsenosť a verím, že navždy zostaneme súdržní tak, ako práve tam. Verím, že všetci budú na 5.BIL spomínať len pozitívne.

Eliška Trpíšková, V.

Nuestra stužková

Se dice que cada principio tiene un fin y esta noche marcó una etapa importante en nuestras vidas (en las de los alumnos de Quinto). Entonces, ¿qué fue lo que pasó? Después de dos meses llenos de preparación, nervios y música (que se oía por todo el instituto) tuvo lugar nuestra fiesta de graduación o, mejor dicho, *eStužkova*.

La fiesta tuvo lugar el 8 de Noviembre de 2016 en la Sala de cultura en Nové Mesto nad Váhom. Algunas cosas, momentos y emociones son difíciles e imposibles de explicar a otras personas por su carácter especial. Estos momentos, que tenemos la oportunidad de experimentar solo una vez y que mis companeros y yo jamás repetiremos, me gustaría compartirlos con vosotros, sobre todo los más importantes y alegres. Hasta la tarde el día ,,D,, pasó como cualquier otro. De repente, una sala vacía se transformó en una llena de objetos de la *tómbola*, pero sobre todo de profesores, padres, amigos y de nosotros (los alumnos y alumnas de Quinto). Todo empezó perfectamente y después de los discursos de la directora Jana Habová (al mismo tiempo nuestra tutora), de nuestro padrino, el profesor Daniel Bradáč y de nuestra madrina, la profesora Susana Valle Carrón pudimos pasar al momento más importante, cuando recibimos los lacitos verdes como símbolo de felicidad y suerte en la *maturita*,que está cada vez más cerca.

Al terminar la cena, los invitados por fin tuvieron la oportunidad de ver nuestro espectacular programa. El primer baile, *Grease*, con los protagonistas masculinos de la clase animó a la gente y continuamos con otros espectáculos como *Aquabella* o *La República Checa y Eslovaquia tienen talento* y lo cerramos con un baile en el que en lugar de los protagonistas de *Grease* fue la más importante nuestra tutora. Por otra parte, no faltaron las lágrimas causadas por nuestra despedida, que pronto iba a suceder. Tampoco puedo olvidar los bailes que duraron toda la noche y hasta la mañana, hasta despertarnos al día siguiente en la cama y darnos cuenta de que de repente todo ya había pasado con una velocidad asombrosa. A veces queremos prolongar los minutos, detener el tiempo, abrir la puerta de la sala de nuevo, dar la bienvenida a todos los presentes y volver a pasarlo todo por primera vez. También quiero destacar el compañerismo sin el que no hubiese sido posible este acto.

Bueno, por una parte nos dimos cuenta con el paso del tiempo de que esta noche fue una ocasión para acercarnos más a lo mucho que fuimos, pero por otra parte fue el momento de decir adiós por primera vez al Instituto, empezar una nueva etapa, mirar e ir hacia adelante (hacia la *maturita* ¡JAJA!), pero sin olvidar el pasado. Esta noche dejó una huella en nuestras vidas y esperamos que los lazos de la noche nos ayuden a cumplir las esperanzas y sueños que nos esperan.

Blanka Kucharovicová, V.

Očami piataka

1800 dní? Zhrnúť ich do pár riadkov? Je to vôbec možné? Rada by som ich prirovnala k jednému citátu: ,,Najvzácnejšie v živote nie sú veci, ale prežité chvíle". Život sa skladá z mnohých úsekov, no rozhodne medzi tie najzaujímavejšie patrí práve päť rokov prežitých na strednej škole.
Pripadá mi to, ako keby to bolo len nedávno, čo som sa v jednej triede ocitla s hŕstkou neznámych pubertiakov, medzi ktorými sa postupne vytvorili neobyčajné putá. Bolo to naozaj ,,len" nedávno? Zdanie občas klame, a keď sa pozriem na kabát, na ktorom sa v týchto dňoch vyníma zelená stužka, uvedomujem si, že odvtedy už ubehlo päť ťažkých, no krásnych rokov. Prvý ročník nás zoznámil, druhý skamarátil, tretí spojil, štvrtý zosilnel putá a piaty? Rozdelí...pomaly si to všetci uvedomujeme, že v najlepšom sa treba rozlúčiť a ísť vlastnou cestou. Aké nám však zostanú spomienky? Na našu rozhádzanú triedu v prvom ročníku, strach na prvých hodinách španielčiny, lyžiarsky výcvik, či frázu pána profesora Alejandra ,,Que pasa klobása" nezabudne asi ani jeden z mojich spolužiakov.

Druhá trieda bola neopakovateľná najmä vďaka výmennému pobytu, ktorý som v spoločnosti svojich spolužiačok a novej španielskej kamarátky mohla zažiť v Alcoi v Španielsku. ,,Subjuntivo" v druhej triede sme zvládli skoro ,,ľavou zadnou", to sa však nedalo povedať s logaritmami a syntaxou, ktoré nás čakali v treťom ročníku. Aspoň že sme zažili OŽAZ, ktorý sa stal pre nás jednoducho legendárnym. Ani som si to neuvedomila, leto prešlo rýchlo a už som ako štvrtáčka sedela zas v tej ,,skoro" istej škole. Prečo ,,skoro" ? Po zmene vedenia, v zostave španielskych profesorov, odchodom veľkej časti kamarátov z maturitného ročníka, sa pre mňa škola začala stávať trochu neznámou. Učivo sa začalo nakopovať a, popravde, často mi už aj z toho všetkého ,,hrabalo".

Tento rok bol však výnimočnejší z viacerých dôvodov. Okrem nezabudnuteľného spoznania ,,Pána Comentaria" bol neopakovateľný najmä kvôli výhre, ktorá sa nám podarila s naším španielskym divadlom ,,Radio Tertulia" v hlavnom meste Slovenska a postup na medzinárodný festival do Prahy. Sú chvíle, za ktoré ste vďační, lebo ste v ne dúfali dlhé roky a mne sa táto chvíľa po štyroch rokoch vtedy splnila. Tento rok bol pre celý „bilingvál" určite iný aj tým, že odišiel úžasný španielsky profesor a zároveň aj ,,director" nášho víťazného tímu – Javier. Čerešničkou na torte celého štvrtého ročníka bola určite maturita zo slovenčiny, ktorá aj napriek obavám, dopadla super.

Čo napísať o poslednom, ktorý ešte neskončil? Prvý polrok, ten určite ľahší, je už za mnou a v hlave mi prebehne zo spomienok najmä stužková (asi ako každému maturantovi) a naše dozvuky. Nechcem predbiehať budúcnosť, no viem, že aj keď zatiaľ nemôžem zhodnotiť tento posledný rok, už teraz viem, že práve on je tým medzníkom, na ktorý ma škola päť rokov pripravovala. Je to zvláštny pocit, cítiť to vnútorné chvenie zo strachu pred blížiacimi sa zmenami na moje ceste. Pomaly vysadím jednu posádku, naplním ju a vyplávam do nového prístavu. Možno týchto päť rokov nebolo vždy najľahších, najkrajších, no nikdy nezabudnem na to, čo mi dali. Dali mi množstvo poznatkov, úžasných ľudí, priateľov, úspechov, no najmä momentov a zážitkov, na ktoré len tak už nezabudnem.

Blanka Kucharovicová, V.

Visita cultural a Madrid y a Alcalá de Henares

Con motivo del cuarto centenario de la muerte de Miguel de Cervantes, el Bilingválne slovensko-španielske gymnázium de Nové Mesto nad Váhom, organizó una visita cultural del 7 al 11 noviembre con veintidós alumnas y dos profesoras (Katarína Majerníková y Susana Valle Carrón) a Madrid y a Alcalá de Henares.

En Madrid visitamos el Barrio de las Letras, el Museo del Prado, el Palacio Real, la Catedral de la Almudena, el Museo Reina Sofía y otros lugares emblemáticos como la Puerta del Sol, la Plaza Mayor, el Paseo del Prado o la Gran Vía. Además pudimos asistir a la representación teatral de "El perro del hortelano" de Lope de Vega en el Teatro de la Comedia.

En nuestra visita a Alcalá de Henares recorrimos la ciudad donde vivieron Cervantes, Lope de Vega, Góngora, Quevedo y Calderón de la Barca disfrutando de una ciudad que es Patrimonio de la Humanidad. Para finalizar esta actividad asistimos a la muestra internacional de largometrajes del festival internacional Alcine en el Corral de Comedias.

Para mí este viaje fue enriquecedor porque pude enseñar mis lugares favoritos de Madrid y Alcalá de Henares a personas interesadas en aprender y disfrutar de dos ciudades tan importantes españolas. Sin duda, repetiría la experiencia.

Mgr. Susana Valle Carrón

Aký je Madrid?

Aký je Madrid? Túto otázku sme si položili asi všetci, ktorí sa rozhodli hlavné mesto Španielska navštíviť. Naša cesta sa začala v pondelok 7. novembra na bratislavskom letisku, kde sme sa všetci – 22 študentiek Bilingválneho slovensko-španielskeho gymnázia a dve vyučujúce - Mgr. Susana Valle Carrón a ja, stretli. Všetci výborne naladení a určite aj trocha nervózni, čo nám Madrid pripraví.

A Madrid nám nemohol pripraviť krajšie privítanie – slnkom zaliate ulice a svieži vzduch boli presne to, čo sme po dlhej ceste potrebovali. Najskôr sme si prezreli centrum mesta, hlavné turistické body a preplnené ulice. Asi najviac nás očarila Puerta del Sol. Potom sme pokračovali k svetoznámemu múzeu – Museo del Prado, ktoré ohromuje nielen svojou zbierkou výtvarných skvostov, ale aj rozlohou. Práve preto sa naša profesorka španielskeho jazyka Susana Valle Carrón rozhodla vybrať tie najvýznamnejšie maľby a podať nám k nim podrobnejší výklad. Takto sme sa dozvedeli niečo viac o Hieronymovi Boschovi, El Grecovi, Goyovi, či Velasquezovi. Popoludní nás čakala prehliadka kráľovského paláca a katedrály, čo som ja, ako učiteľka dejepisu, ocenila.:-)

Ruch centra veľkomesta sme na druhý deň vymenili za pokojnejšiu atmosféru univerzitného mestečka Alcala de Henares. Prvá cesta viedla do rodného domu Cervantesa, kde sa dnes nachádza múzeum. Po prehliadke ani jedna z nás nevynechala povinnú fotku s najznámejšími hrdinami jeho diel – Donom Quijotom a Sanchom Panzom.

Svieže predpoludnie tretieho dňa nášho pobytu sme strávili v Retiro Parku, ideálnom mieste pre športové aktivity alebo obyčajné leňošenie. Nevynechali sme ani Palacio de Cristal a ďalšie pamiatky v centre Madridu. Asi budem hovoriť za väčšinu účastníčok nášho kultúrneho pobytu, pretože sme sa už tešili na nákupy, ktoré nás čakali vo štvrtok popoludní. A keďže nielen nákupmi je žena „živá", večer sme si dopriali kultúru vo veľkom štýle. El perro del hortelano od ďalšieho velikána španielskej literatúry Lope del Vegu sme si pozreli v nádhernej historickej budove.

V piatok ráno sme vyrazili za posledným kultúrnym cieľom našej cesty – Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia. Miesto, kde môžete vidieť diela ďalších svetoznámych maliarov – Picassa, Dalího... Asi najväčší dojem na nás urobila majestátna Guernica – slávna maľba Pabla Picassa. Potom už len rýchly obed a presun na letisko. A odtiaľ k netrpezlivo čakajúcim rodičom, ktorí už čakali v hale bratislavského letiska.

Napriek únave každého dňa, ktorý sme v Madride strávili, bol to týždeň plný nových informácií, vnímania krásy, kultúrnych a jazykových poznatkov. Pridanou hodnotou tohto pobytu boli vnímavé a pozorné študentky. A preto verím, že sme začali tradíciu návštev, ktoré budú prínosom aj pre ďalších študentov našej školy.

Mgr. Katarína Majerníková

AKCIE

Fiesta de navidad

El ultimo dia antes de las vacaciones de Navidad se organizó una fiesta navideña en nuestro instituto. Los alumnos de cada clase prepararon un programa. Los del Quinto nos mostaron un baile de su stužková, los del Cuarto, Tercero y Segundo cantaron canciones navideñas y algunas chicas del Primero recitaron. Después del programa los Reyes Magos repartieron los regalitos de los "amigos invisibles" y a las 12 comimos uvas como lo hacen los españoles durante Noche Vieja en la Puerta del Sol. Al final nos fuimos a casa para disfrutar de las vacaciones navideñas con nuestras familias y amigos.

Beáta Loffayová, IV.

Mikuláš na našej škole

Ako každý rok, tak aj tento deň 6. decembra zavítal Mikuláš do našej školy. Fúzatý, s čiapkou na hlave, zakončenou bielym brmbolcom, odetý do červeno-bieleho plášťa a obutý v čiernych čižmách. Takú predstavu má asi každý človek a u nás bol na pohľad rovnaký, no predsa v ňom bolo niečo iné, výnimočné. Na jeho tvári bolo vidno príjemný pohľad plný lásky, radosti a štedrosti, ktorý nie tak často vidím. Našu triedu prišiel potešiť a povzbudiť cez písomku spolu s anjelmi a čertmi, ktorí nám na pobavenie pokreslili tvár, aby sme neboli až takí krásni. Potom sme im zaspievali španielsku koledu, ktorú asi pozná každý z našej školy Los peces en el río. Následne sme mohli vytvoriť zábavnú fotku na zapamätanie tejto udalosti, aby sme si niekedy v budúcnosti spomenuli a zasmiali sa. Žiaľ, potom nás museli opustiť a pokračovať v zlepšení nálad aj v iných triedach.

Kristína Klčovská, II.

Osvienčim-Brezinka/Auschwitz-Birkenau

Pochmúrnu atmosféru v koncentračnom tábore Osvienčime prehlbovalo temné počasie v sprievode depresívnej hmly. Viete, čo sa stane po prekročení prahu neslávne - slávnej brány ,,Arbeit macht frei?" Zovrie vám hrdlo a začnete sa báť. Nemáte zlý pocit – vy sa bojíte. Kútiky úst vám spadnú a nechce sa vám rozprávať. Jednoducho len chodíte po studenej kamennej dlažbe, po vydratých schodoch budov a cítite tam milióny ľudí, ktorí tam približne pred 75 rokmi našli svoju smrť. Takto sme chodili aj my, no až do chvíle, keď sme vkročili do jednej z množstva plynových komôr, snažili sme sa byť silní. Tam sa to už nedalo. Potrebovali sme dostať von všetky pocity a emócie nahromadené v našich dušiach za poslednú hodinu. Následne sme sa presunuli do neďalekého Auschwitz - Birkenau. Už len ten názov a pohľad na vlakové koľaje vedúce cez ostnaté drôty plotov nám naháňali hrôzu a husiu kožu po celom tele. Auschwitz - Birkenau. Tu ste nielen cítili, tu ste aj videli. Bolo to obrovské.

Moje pocity sa nedajú ani slovami vyjadriť. Jeden môj kamarát mi povedal: „Prišiel som tam, a odišiel ako iný človek" – myslím, že veľa ľudí sa v tejto vete našlo.

Aj napriek tomu, že bol štvrtok doobeda, stretli sme tu tisícky ľudí rôznych národností. Slováci, Česi, Maďari, Nemci, Poliaci, Američania, Izraelčania, Španieli, Japonci a veľa ďalších. No ak by nebolo 24.11.2016, ale napríklad 24.11.1943 nie každý z nás by tu ešte bol.

Arielle Fábianová, III.

Majster Rétor v slovenskom jazyku

Na ceste za úspechom sa nachádza mnoho prekážok. Veľké, malé, náročné, jednoduché. Pre mňa, Petru Kováčikovú a Ninu Punovú to však bolo ďalších 14 študentov, ktorí si prišli po víťazstvo a 6 porotcov s prísnymi výrazmi, medzi ktorými sa usmievala tvár našej pani profesorky Mandelíkovej.

Dňa 6.decembra 2016 sme vstúpili do chodieb Strednej odbornej školy obchodu a služieb na Jilemníckeho ulici v Trenčíne. Postupne si nás porozdeľovali do kategórií a odviedli do tried aj s našimi vylosovanými poradovými číslami. Len čo sa za poslednou študentkou zavreli dvere, kamenné tváre sa upreli na prvého rečníka, ktorý začal svoj pripravený prejav.

Musím sa priznať, najväčším súperom bola tréma, ktorá postupne ovládla každú časť tela, pri čom si dovoľujem tvrdiť, že nielen toho môjho.

Som Slovák, som Európan. Bol v tejto téme zašifrovaný odkaz? Možno áno... Možno nie. V miestnosti zaznelo 16 rôznych verzií prejavu na danú tému.

Odznelo prvé kolo a okolo nás sa rozšírila vrava, sprevádzajúca šuchotom rozbaľovania bagiet, ktoré sme dostali ako milú pozornosť od organizátorov. Čakanie nás udržiavalo v napätí, ktoré nechávalo priestor predstavám, čo sa bude diať ďalej.

Znovu nás pousádzali a utíšili a poskytnuté informácie nám všetko objasnili. Povedali sme si...vložiť text do nimi určeného prejavu? Hračka. Znie tak ľahko...rozhodne to nebola prechádzka ružovou záhradou. Dvadsaťpäť minútový čas na prípravu prejavu pri príležitosti otvorenia novej knižnice?

Improvizácia je neľahká, no po urputnom boji v labyrinte mnohých myšlienok sa i nám podarilo na niečo prísť a spísať náš text na prázdne časti hárku papiera.

Nie je dôležité vyhrať, ale zúčastniť sa. Povedal kedysi niekto, kto snáď len hľadal výhovorku, prečo nevyhral zlatý pohár. My sme však získali novú skúsenosť, ktorá bude plusovým bodom i v budúcich súťažiach. Ja som šťastná, že sme dostali možnosť ísť vyskúšať si niečo nové a zároveň by som sa rada poďakovala pani profesorke Mandelíkovej za pevné nervy pri nacvičovaní a silnú podporu v súťaži.

Radoslava Oklepková, III.

Výchovný koncert

Každý to pozná. Spomenie sa výchovný koncert a tri štvrtiny školy prevracajú očami. Zvyšná časť buď chýba, alebo si len sedí na ušiach.

Priznám sa, že ja som bola taká istá a pokračovala som, až kým som 20. decembra nevstúpila do budovy Mestského kultúrneho strediska v Novom Meste nad Váhom. My, tretiaci, spoločne s prvákmi a druhákmi, sme sa usadili na mäkké sedadlá a čakali na zhasnutie svetiel, ktoré oznámilo, že by sa patrilo prestať rozprávať a začať sledovať pódium. Nečakali sme dlho a skutočne sa tak stalo. Zhasli svetlá, odzneli úvodné slová a predstavenie sa začalo.

Folklórny súbor Otava, ktorý nás sprevádzal programom, nám ukázal rozdiel

medzi súčasnou mládežou a tou, ktorá žila pred mnohými rokmi, v časoch, keď naše staré mamy prežívali mladosť. Počas predstavenia sa na pódiu striedali dve skupiny. Prvá prezentovala, čo a ako myslia a robia dnešní tínedžeri a druhá vystupovala v krojoch v sprievode hudby a tanca.

Prečo však zaznel výskot pri prvej skupine práve z radov našej školy? Odpoveď je jednoduchá. Práve v prvej skupine dnešnej cool mládeže vystúpil náš študent prvého ročníka Matúš Šutovský, ktorý pozoruhodne zvládol predviesť, čo mu bolo udelené.

Ďakujeme našej pani riaditeľke za účasť na tomto podujatí a, samozrejme, folklórnemu súboru Otava za príjemné prežitie prvých dvoch vyučovacích hodín.

Radka Oklepková, III.

Stretnutie s Justinom Bieberom

Dňa 12. novembra 2016 sa v O2 Aréne v Prahe odohral koncert Justina Biebera. Mala som to šťastie zúčastniť sa. Koncert sa začínal o 20:00, ale mnoho fanúšikov (vrátane mňa) čakalo už veľa hodín pred tým.

Prvé nasledovali videá na veľkom plátne na pódiu a neskôr po nich Justin vystúpil s pesničkou *„Mark my words"*. Počas nej Justin vyšiel na pódium v sklenenej kocke, ktorá znázorňuje jeho „priehľadný" život. Neskôr vystúpil s pesničkami *„Where are you now"*, *„Get use to it"*, *„I´ll show you"*. Po krátkom videu medzi pesničkami nasledovali tiež piesne *„The feeling"* a *„Boyfriend"*. Po týchto skladbách Justin vystriedal tanečné kreácie za gitarou a stoličkou. Zaspieval *„Cold water"* a *„Love yourself"*. Fanúšikovia spievali, užívali si atmosféru a niektorí aj plakali. Vynikajúca svetelná šou, tanečné a gymnastické čísla tanečníkov neboli všetko. Okrem kocky sa na pódiu objavilo ešte množstvo zaujímavých vecí, ako napríklad obrovská trampolína vo vzduchu, improvizovaný boxerský ring, či pohyblivé časti pódia. Nechýbalo ani bubenícke číslo, v ktorom Justin ukázal svoj talent. Po prvej polovici koncertu nasledovali otázky, na ktoré Justin odpovedal. Prezradil, že sa mu Praha veľmi páči, a že v budúcnosti môžeme čakať nový film. Nasledovali ďalšie pesničky ako *„Children"*, pri ktorej mu pomáhali tancovať aj deti, ktoré vyhrali konkurz, neskôr zaspieval pesničky *„Let me love you"* a *„What do you mean"*.

Najväčší zážitok nastal pre mňa na konci koncertu. Prekvapenie sa konalo počas pesničky *„Purpose"* a spočívalo v tom, že každý si schoval telefón a vytiahol plagát, na ktorom bolo napísané „Always by your side". Justin bol dojatý tak, že neskrýval slzy. Bol to neopísateľný zážitok. Celá hala spievala, a tým sa vytvárala úžasná atmosféra. Koncert zakončil piesňou *„Sorry"*. Môžem povedať, že som si tento večer užila a naplnila svoje očakávania.

Júlia Skalická, II.

Divadelné predstavenie *Bačova žena*

Po minulej krásnej skúsenosti s Jane Eyrovou sme sa rozhodli, že Slovenské národné divadlo v Bratislave navštívime opäť. Ale teraz sme išli na niečo „slovenskejšie“, a to na tragédiu Ivana Stodolu *Bačova žena*. A ani tentokrát sme neoľutovali.

Čo by ste robili, ak by ste stáli medzi dvoma mužmi, ktorých milujete obidvoch naraz a oni vás tiež? A presne to sa stalo bačovej žene Eve, ktorú stvárnila herečka Diana Mórová. Keď sa dozvedela, že jej muž zahynul v baniach v Amerike, zrútil sa jej celý svet. Stratila manžela, ale aj živiteľa. Z biedy ju vytrhol nový bača Mišo v podaní Alexandra Bártu. Časom sa doňho zaľúbila, vydala a mala s ním syna. Ale keďže nám život udeľuje lekcie a prekvapenia v tých najneočakávanejších chvíľach, ani tu to nebolo inak. Panstvo odkúpil nový majiteľ a nebol to nik iný, ako prvý bača a Evin manžel Ondrej v podaní Janka Koleníka. A práve v tej chvíli sa nám všetkým zastavil dych. Nastal moment, kvôli ktorému sme skoro všetky na toto predstavenie išli, a na ktorý sme čakali. Janko Koleník vystúpil na pódium a prehovoril svojou dokonalou a chrapľavou angličtinou. Som si na sto percent istá, že niektoré moje spolužiačky aj zabudli dýchať. A neboli jediné. To isté sa dialo i Eve na pódiu. Bola šťastná a zároveň zhrozená z toho, kto stojí pred ňou. Ondrej, samozrejme, začal hneď konať. Prepísal panstvo na Evu, donútil Miša odísť a prišiel za Evou s tým, že chce, aby s ním žila na panstve a rozkazovala. Ale ona netúžila po majetku, ale zároveň ani netušila, ktorého z tých dvoch mužov miluje viac. Ale jedna láska prevýšila všetky ostatné - tá materinská, ktorú pociťovala k svojim synom. A práve to využili Mišo a Ondrej. Každý si chcel svojho syna nechať pri sebe a Eva bola zúfalá. Pódium bolo naozaj plné emócii. Keď ste videli, ako Janko Koleník leží na pódiu a bije sa do hlavy kvôli spomienkam na Ameriku, mali ste chuť vybehnúť na pódium, silno ho objať a povedať mu, že všetko bude v poriadku. Na pódiu sa plakalo, kričalo, bojovalo, padali kamene a sekery. Preto nám občas skoro od ľaku vyskočilo srdce. Nezávidela som, no zároveň žiarlila na tých, ktorí sedeli hneď v prvom rade. Určite museli mať z predstavenia najsilnejší zážitok. Tragédia vyvrcholila v horách. Mišo a Ondrej začali medzi sebou bojovať so sekerami. Eva sa ich snažila zastaviť, ale nedokázala to. Z úplnej beznádeje utiekla a prebodla sa nožom. Tragédia sa končí, keď Eva prosí, aby sa postarali o jej deti a obracia sa na Miša s Ondrom so slovami: ,,Tak. A teraz ma už máte obaja.“

Chvíľu nám trvalo, kým sme „vstrebali“, čo sa stalo a začali sme tlieskať. Publikum sa veľmi nemalo k tomu, aby hercov odmenili potleskom postojačky. Ale to by sme neboli my, ak by sme sa o to ako správni študenti a fanúšikovia nepostarali. Za vynikajúce herecké výkony si to naši herci jednoznačne zaslúžili. Tragédia nám odovzdala krásne a dôležité myšlienky. Ukázala silu materinskej lásky, lásku ku krásnej slovenskej krajine, no najmä to, že peniaze nám nedokážu vrátiť lásku, rodinu ani šťastie. Stále mám z divadelnej hry zmiešané pocity, ale myslím si, že je nutné, aby sme si uvedomili jej hĺbku. Ďakujeme pani profesorkám, že nám umožnili prežiť ďalší krásny kultúrny zážitok a tešíme sa na ďalšie predstavenia.

Gabriela Zimová, II.

Názory žiakov na predstavenie:

,,Táto hra ma zaujala, lebo bola celkom odlišná od iných hier, aj keď som očakávala ešte horší koniec. Ale vďaka nadaným hercom nemohla dopadnúť zle a Janko Koleník dodal hre úplne iný rozmer."

,,Veľakrát som sa zľakol. Bolo to dobré a páčilo sa mi to. Janko splnil naše očakávania."

,,Predstavenie sa nám veľmi páčilo. Síce som očakávala, že bude trvať dlhšie, ale musím uznať, že aj napriek dĺžke sme videli všetko, o čom sme čítali."

,,Bolo to fakt dobré, aj keď som čakala, že ich tam umrie viac. Ale potešilo ma úžasné obsadenie, hlavne herci Dušan Jamrich a Mária Kráľovičová."

,,Predstavenie som si veľmi užila, nielen kvôli úžasnému hereckému obsadeniu, ale aj kvôli pútavému príbehu. Najzaujímavejšou časťou predstavenia bolo znázornenie depresie ako aj anglický prízvuk môjho Janka Koleníka. Koniec sa mi nezdal dobre ukončený."

Katarína Kucharovicová, II.

Día de puertas abiertas

El día 23 de noviembre de 2016 tuvo lugar en nuestro instituto el día de puertas abiertas. Durante ese día los alumnos de las escuelas primarias tuvieron la posibilidad de visitar nuestro colegio, hablar con los estudiantes y profesores y preguntar sobre los estudios en nuestro colegio.Nuestros estudiantes prepararon una presentación en la que se hablaba de la historia de nuestro colegio,sobre los viajes e intercambios con institutos de España, pero había también informaciones sobre los estudios, sobre cómo conseguir el bachillerato español e informaciones sobre los resultados de las diversas competiciones en las que había participado nuestro instituto.

Empezamos a las once de la mañana y teminamos a las seis de la tarde. Durante las primeras horas vinieron sobre todo alumnos de las escuelas primarias de Nové Mesto nad Váhom con sus profesores. Por la tarde vinieron algunos padres con sus hijos para informarse y ver el colegio. Hicieron varias preguntas sobre la dificultad de la lengua española y de los estudios en un colegio bilingüe, sobre otras asignaturas, sobre los profesores y también sobre las actividades extraescolares.

Este día tuvo mucho éxito. Cada año el interes de estudiar en nuestro colegio bilingüe crece y se nota que los estudiantes tienen interes en aprender español,que es una lengua siempre popular en nuestro país. Por eso se espera un gran número de estudiantes interesados que vendrían para el exámen de admisión en el mes de marzo.

Nosotros les deseamos mucha suerte.

Petra Russo, IV.

Olimpiadas de lengua española 2016

El miércoles 7 de diciembre de 2016 algunas alumnas de nuestro instituto participaron en las Olimpiadas de lengua española. Las participantes lo dieron todo para demostrar su conocimiento de español a los jueces. Los jueces de este año fueron nuestros profesores de lengua española Susana Valle Carrón y José Antonio Cases. La competición estuvo dividida en tres partes. La primera era escuchar un texto leído por uno de los profesores , recordarlo lo más y mejor posible y el paso siguiente era trabajar con ejercicios preparados sobre este texto. La segunda parte era para demostrar nuestros conocimientos de gramática española. Además también escribimos una redacción sobre un tema concreto. La última parte, desde el punto de vista de las paticipantes, la más estresante, fue la parte oral. En la parte oral tuvimos que expresar nuestra opinión delante de nuestros jueces sobre un asunto. Fue una competición muy dura, pero valió la pena participar en ella. Como en muchas olimpiadas , los ganadores recibieron medallas para premiar su talento, que este curso se entregaron por primera vez. Los ganadores fueron: 1. Ráchel Šípošová V., 2.Petra Russo IV. y 3. Lucia Kýšková IV. Las alumnas que se colocaron en las dos primeras posiciones nos representarán en la fase regional.

¡ Que tengan mucha suerte !

Alexandra Tancárová, IV.

Školské kolo olympiády v španielskom jazyku

Dňa 7. 12. 2016 sa na našej škole od štvrtej vyučovacej hodiny po siedmu hodinu uskutočnila olympiáda zo španielskeho jazyka. Pre účastníkov sa deň začal troma vyučovacími hodinami, na ktorých sa učili rovnako ako všetci ostatní. Pred štvrtou hodinou sa však stretli pred učebňou číslo 98, učebňou matematiky, a na jeden deň, aj miestnosťou konania olympiády.

Vo vnútri už čakali pán profesor Mgr. José Antonio Cases Ares a pani profesorka Mgr. Susana Valle Carrón. Obaja otvorili dvere a pozvali nás dovnútra. Osem študentov druhého, tretieho, štvrtého a piateho ročníka si posadalo na miesta a čakalo. Potom, ako nás uistili, že na olympiádu vyberajú najlepších študentov z ročníkov, nám dali vylosovať čísla, ktorými sme sa podpisovali na papiere namiesto našich mien.

Prvou úlohou bolo odpovedať na otázky týkajúce sa textu o megafaune, ktorý čítal pán profesor. Daný text prečítal dvakrát a potom nám pani profesorka rozdala papiere s desiatimi otázkami so štyrmi možnosťami odpovedí na krúžkovanie na každú otázku. Po vypršaní času na vypĺňanie sme odovzdali papiere a dostali ďalšie, čo bola samostatná práca s textom. Zadania, ako doplňanie slov do textu, hľadanie synoným, opravovanie gramatických chýb, vysvetľovanie slov, vyberanie gramaticky správneho tvaru slova, prepísanie priamej reči na nepriamu a nakoniec sme mali napísať svoj názor na citát „la vida es muy *simple pero insistimos en hacerla complicada*" – „Život je veľmi jednoduchý, len my naliehame, aby bol zložitý" – na dvadsať riadkov, čo niektorým išlo od ruky, no iní písali slová, akoby ich ťahali z chlpatej deky. Po zvládnutí aj tohto zadania sme mali dlhšiu prestávku na jedlo a oddych.

Potom nasledovala posledná obávaná ústna časť. Nakoniec si však nikto nesťažoval, pretože sa napätie postupne uvoľňovalo a ani hovoriť na zadanú tému nebolo najťažšie. Bola ňou „Kniha v papieri a jej budúcnosť". Najskôr každému dali čas napísať si pár poznámok, o čom by sme asi chceli hovoriť a potom už bolo treba s menším „nakopnutím" v podobe otázky iba otvoriť ústa a rozprávať po španielsky. Vyhlasovanie výsledkov bolo hneď na druhý deň a umiestnenie bolo nasledujúce:

1. Ráchel Šípošová, V.
2. Petra Russo, IV.
3. Lucia Kýšková, IV.

Umiestnené študentky dostali diplom a medailu a prvé dve postúpili do ďalšieho kola.

Natália Helíková, II.

Nostalgia mesiaca

Bavili sa Tvoji rodičia, starí rodičia alebo len starší známi, či kamaráti o filmoch, piesňach a Ty si nevedel, o čom je reč? Tentokrát Ťa zachránime s „Nostalgiou mesiaca", kde sa dozvieš o filmoch a piesňach viac.

Elvis Presley – Jailhouse Rock

Aj keď skladba vyšla pred takmer 60 rokmi, stále je považovaná za najlepšie skladby. *Jailhouse Rock* je veľmi známa pieseň, v ktorej Elvis dokázal, že vie spievať, ale aj tancovať. Niektorí môžu považovať tanečné prvky za smiešne, ale presne tieto pohyby boli pre Elvisa typické.

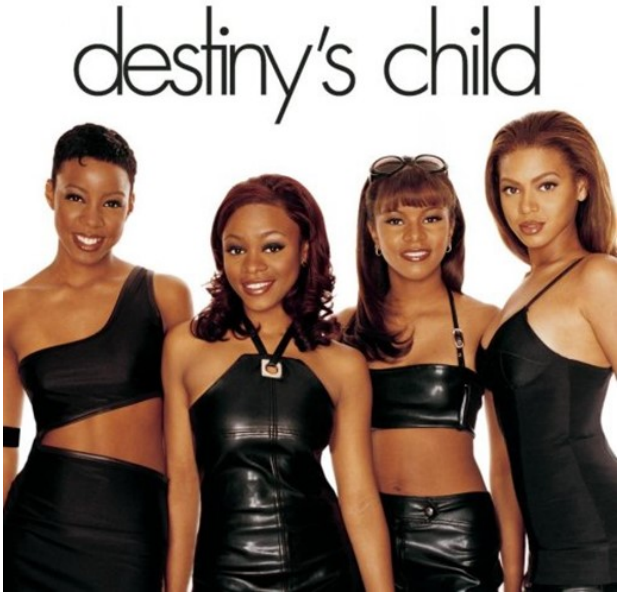

Destiny's Child - Survivor ft. Da Brat

Na túto pieseň sa nedá zabudnúť, vďaka jej chytľavej melódii, ale aj krásnym hlasom speváčok. Tiež je v nej pekná myšlienka, ktorá dokázala podporiť veľa ľudí.

Rihanna - Umbrella ft. JAY-Z

Nikto z nás nemôže zabudnúť na okúzľujúcu Rihannu tancujúcu v daždi. Podľa nás túto skladbu musí poznať každý, a keď nie, tak by to mal napraviť, lebo prichádza o veľa.

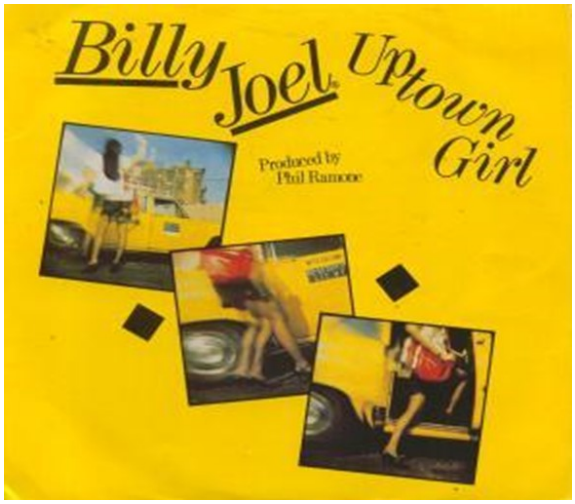

Billy Joel - Uptown Girl

Táto skladba bude mať 34 rokov, je stále známa a niektorí z nás si ju ešte stále radi vypočujú. Má v sebe ukryté city skladateľa k dvom ženám, a to k jeho žene, ktorá sa s ním rozviedla a k vtedajšej priateľke.

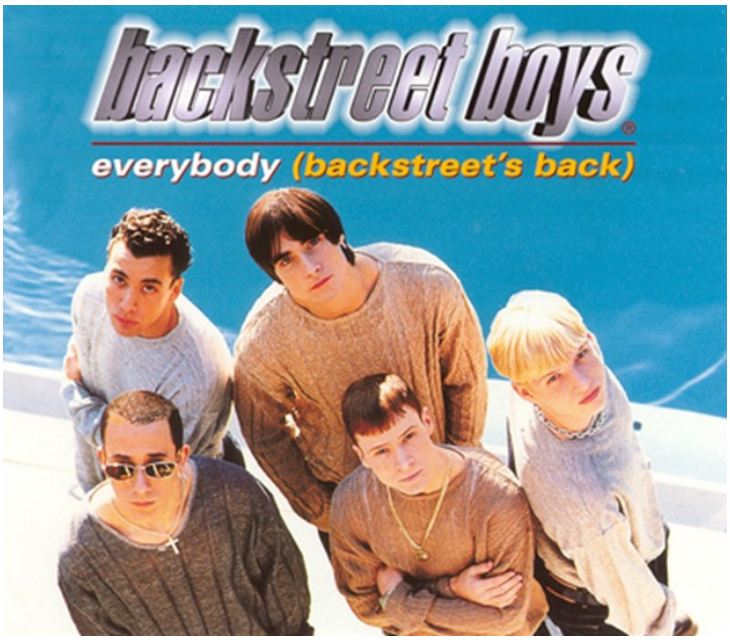

Backstreet Boys - Everybody

Keď hovoríme o nostalgii, tak nemôžeme zabudnúť na Backstreet Boys a ich pieseň *Everybody*. Skladba sa považuje za najpopulárnejšiu a ani sa netreba čudovať, lebo keď si ju raz vypočujete, nemôžete prestať.

Prince - Purple Rain

Minulý rok nás zasiahla správa o známom spevákovi pod pseudonymom „Prince", ktorý vo význame neklamal. Medzi jeho najznámejšie skladby patrí *Purple Rain*, z ktorej dostaneme zimomriavky.

Alexandra Božiková, Martina Hagarová, II.

Filmy

Popoluška

Každému je termín „Popoluška" veľmi známy. Niekto si predstaví Disneyho klasiku z 1950, iný české hrané spracovanie z 1973, alebo možno najnovšie prevedenie z 2015, či niekoľko ďalších filmov inšpirovaných týmto príbehom. Ale o podstatu Ťa neukráti ani jeden z týchto filmov. Vždy sa môžeš spoľahnúť na to, že nech je Popoluška z akýchkoľvek pomerov, vždy nájde svoje vytúžené šťastie a milovaného princa.

Niekto to rád horúce

Určite si pamätáš čiernobiely film s krásnou herečkou Marilyn Monroe a vtipnou dvojicou chlapov, ktorí sa prezliekli za ženy, aby sa ukryli pred nebezpečnými zločincami, len pravdepodobne nevieš, ako sa volá. Áno, je to *Niekto to rád horúce*. Americká komédia z roku 1959, ktorá dokonca získala Oscara za kostýmy, Ti určite osvieži nudný večer. Tak neváhaj a bež si ju pozrieť.

Slamený vdovec

Pri Marilyn Monroe ešte chvíľku ostaneme. Spomínaš si na jej najslávnejšiu scénu s bielymi šatami a ventilátorom? Tak presne táto scéna sa objavila vo filme *Slamený vdovec*. V tomto filme ide o príbeh muža, ktorému odišla manželka so synom na dovolenku, kým on ostal doma a pracoval. V tom sa objaví nová suseda. Krásna a mladá Marilyn. A Tebe musí byť jasné, že s ňou prichádzajú aj problémy.

E.T. mimozemšťan

Kohokoľvek sa spýtaš, každý vie, kto je E.T. Preto nemôže chýbať ani v našom článku. Film z dielne Stevena Spielberga z roku 1982, ktorý očaril a možno aj nastrašil už mnoho generácii, určite v tom bude pokračovať aj naďalej.

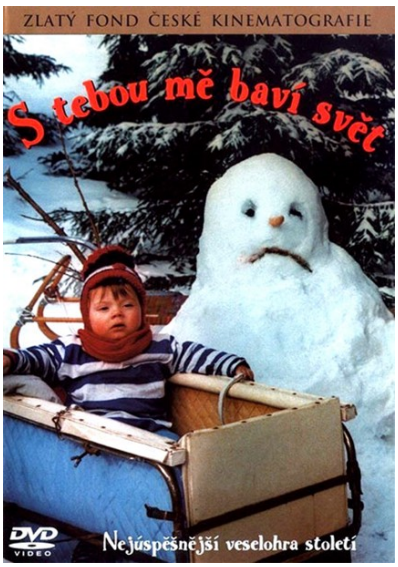

S tebou mě baví svět

Traja manželia si chcú oddýchnuť od detí a manželiek a majú v pláne ísť na chalupu a užiť si pánsku jazdu, ale manželky majú iný plán. Deti im nechajú a samy si spravia voľno. A ako to dopadne, keď ostanú chlapi s deťmi? Myslím, že každý z nás to už vie. Pri tejto nezabudnuteľnej klasike sa zabávajú všetky generácie už od roku 1983.

Súťaže

Olympiády:

1. Biologická olympiáda
2. Dejepisná olympiáda
3. Fyzikálna olympiáda
4. Geografická olympiáda
5. Chemická olympiáda
6. Matematická olympiáda
7. Olympiáda v informatike
8. Olympiáda v anglickom jazyku
9. Olympiáda vo francúzskom jazyku
10. Olympiáda v nemeckom jazyku
11. Olympiáda v ruskom jazyku
12. Olympiáda v španielskom jazyku
13. Astronomická olympiáda
14. Olimpiada de matemáticas

Korešpondenčné semináre:

1. Fyzikálny korešpondenčný seminár
2. Matematický korešpondenčný seminár
3. Astronomický korešpondenčný seminár

Dlhodobé vedecké súťaže (prírodné a humanistické):

1. Stredoškolská odborná činnosť (písomná práca a prezentácia, mnoho rôznych kategórií – od vedeckých až po umelecké)
2. Festival vedy a techniky (prezentácia formou posteru, mnoho kategórií)
3. Garcilaso de la Vega (písomná práca v španielčine, humanitná a prírodovedná kategória)

Dlhodobé umelecké súťaže:

1. Hviezdoslavov Kubín
2. Marec – mesiac knihy
3. Vansovej Lomnička

Iné umelecké súťaže:

1. Poetický Púchov (poézia)
2. Poetická Ľubovňa (poézia a próza)

Módna polícia

Dnes bolo príjemné počasie, práve na biely svetrík s menej výraznou sivou farbou. Nicol ho zladila s roztrhanými modrými rifľami, ktoré si pri členkoch trochu vyhrnula. Tým bola viac „šik " a upútala pozornosť mnohých študentov. K nim pridala „leopardie" tenisky, s ktorými stavila na istotu. Nicol vyzerá vo svojom oblečení veľmi dobre a určite sa nevyhla mnohým zaujatým pohľadom.

Romča nás dnes veľmi milo prekvapila svojím skvelým štýlom oblečenia. Červeno-biely sveter do pol pása zladila so zvonovými nohavicami, ktoré veľmi dobre sedia na jej štíhlu postavu. K nim si obula čierne topánky na hrubom opätku. Ako doplnky pridala slnečné okuliare a dve čelenky: jedna v tvare ružičky a druhá pestrá, vzorovaná. Celé to zakončila krásnym úsmevom a ním spravila lepší deň všetkým okoloidúcim.

Jarmila Oklepková, I.

Bolas de cacao

Los pasteles fueron, son y serán nuestra debilidad desde y para siempre. Al horno o no, pequeños o grandes, o solo como dulces que compras en el supermercado... Siempre existe la compulsión de comer algo que no se corresponde con un estilo sano. Aquí hay una receta simple para romper con cualquier dieta y coger algulos quilos de más.

Ingredientes:

1 caja de BB de flan
130g de azúcar en polvo
130g de mantequilla
1 paquete de bizcochos
cerezas en conserva
coco rallado

Preparación:

1. Mezclamos el flan, el azúcar, la mantequilla y los bizcochos machacados y un poco de zumo de las cerezas hasta tener una masa para formar las bolas.
2. Cojemos las cerezas y las metemos y envolvemos en la masa formando bolitas. Espolvoreamos las bolitas con el coco y ya las podemos comer.

Sugerencias:

En lugar de zumo podemos añadir ron.
Las bolas se pueden decorar como magdalenas.
En lugar de coco podemos espolvorear las bolitas con nuez picada.

Simple, fácil, sabroso...

¡Que aproveche!

Radoslava Oklepková, III.

Z tvorby našich študentov

Táto ulica je mi (ne)známa

Smutná a škaredá. Ponorená do obrazov tmy a smútku. Predo mnou brána ako do raja, len tmavá a zabudnutá. Zabudnutá Bohom, zabudnutá životom. Vo vnútri sú tváre bez života, okná bez skiel, porozbíjané sklá, rozbité fľaše. Snažím sa rozprávať, snažím sa pýtať, no nik mi neodpovedá. Telá idú okolo, len ako prázdne schránky bez duše, prázdne a mŕtve. Padá na mňa šedý kvet, čo ako popol, rozpustí sa hneď. Kráčam ďalej po podupanej zemi. Stále živej, no akoby už ani nechcela žiť. Toľko mŕtvych duší po nej prešlo, že už sa cíti ako jedna z nich. Bojím sa, že aj ja budem jednou z nich. Zabudnutá a sama... Počujem krik, no nikto nekričí. Asi to budem ja. Bojím sa. No kráčam ďalej...Kráčam do zabudnutia...Zrazu cítim teplo. Otočím sa a vidím to, vidím svetlo. Také krásne a červené, horúce a spaľujúce. Niečo ma k nemu ťahá. Chcem horieť s ním. Idem za ním plná nádeje, že ma odvedie svojimi plameňmi preč, vezme ma odtiaľto. Mŕtvi ostanú mŕtvymi, no ja chcem žiť. Chytím ten nádherný horúci plameň. Cítim, ako ma postupne spaľuje, až horím celá. Len sa usmejem a zavriem oči. Zrazu sa prebudím. Vstanem, umyjem sa, oblečiem sa, idem do školy. Idem inou cestou ako zvyčajne. Zamyslená. Až sa zrazu zastavím pred bránou do ulice. Vyzerá ako brána do raja, len tmavá a zabudnutá. Pozriem sa dnu. Táto ulica mi je známa, pomyslím si.

Martina Hagarová, II.

Táto ulica je mi (ne)známa

Objavil som sa na neznámej ulici? Alebo je známa? Ulica plná kvetov, a pritom taká temná. Ľudia chodia dušou neprítomní, sú takí tajomní, neopísateľní, nevšímajú si ostatných. Pohltil ich tento svet? Alebo sú len zahľadení do seba? Všade samá kaluž, psy namiesto príjemného pozdravu zúria, chcú sa dostať ku mne. Nikde ani duša, alebo sa mi to zdá? Je to zlý pocit. Akoby som bol na inom svete. Táto ulica sa mi zdá rovnaká ako všetky a tie sa mi javia zhodné ako táto, pritom je taká iná, taká výnimočná. Nikdy som tu nebol, ale nazdávam sa, že mi je povedomá. Je taká pochmúrna, taká temná a zároveň je ako svetlo v noci. Taká jasná, dom na dome a nemá koniec. Ľudia akoby sa vyparili, alebo si ich nevšímam? Som sám? Zostal som tu sám? Na neznámej ulici uprostred ničoho sa snažím nájsť koniec. Je nekonečná. Nikoho tu niet. Kvety akoby zvädli, ale stále sú farebné. Je skoro čiernobiela, ale aj tak plná rôznych farieb. Príjemných farieb, farieb, ktoré dodávajú energiu. Kaluže z ciest zmizli, ľudia sa rozprávajú a starajú jeden o druhého. Akoby sa preniesla do inej dimenzie, do krajiny takmer rozprávkovej. Zo stromov padajú krásne žlté listy, ležia na chladnej zemi, odpočívajú, nevedia, že sa nevrátia...netušia to. Veveričky sa šplhajú po vysokých stromoch, prenášajú sa z jedného na druhý – akoby lietali. Premýšľam, kde som a prečo sa všetko tak zmenilo. Je to reálne? Myslím, že nie, ale neviem sa vrátiť do reality. Ulica sa zmenila mihnutím oka, je na nepoznanie. Je taká príjemná a nie čiernobiela a pochmúrna ako tá predtým. Snažím sa nájsť koniec. Nečakám, kým sa zmení späť. Kráčam ďalej, koniec je v nedohľadne, a pritom tak blízko. Bežím, míňam davy, obzerajú sa. Vidím koniec, veľké dvere na konci. Priam brána do nebies. Brána do reality. Obrovská, celá rozžiarená. Otváram ju a zobúdzam sa.

Bol to len sen.

Dominik Kubovič, I.

Ja len sedím, čakám

Len sedím
a pozerám,
čakám.
Neviem na čo,
na koho,
no som tam.
Hodiny tikajú,
čas beží,
moje viečka klipkajú,
ja na gauči ležím.
Bez pohybu, mlží sa mi zrak,
čakajúca na zázrak.
Bez pohybu, bez ducha,
máta ma zlá predtucha.
Niečo sa stane,
dobre to cítim,
zhrozene vstanem,
keď to uvidím.
Cez okno hľadím
zdesene,
je mi clivo,
zo všetkých rastlín,
bez jesene,
uteká život.
Pomaly schnú,
vädnú im kvety,
majú farbu temnú,
slnko už nesvieti.
A ja len sedím,
čakám,
kým sa ma chytí
ruka vraha.

Apokalypsa

Prebúdza ma čudný hluk,
ľudských duší krik,
v ušiach ma reže ten čudný zvuk,
tak poruším svoj zvyk
a rýchlo skočím z postele,
keď hlasná rána ozve sa.
Ja si myslím zdesene:
To je apokalypsa!
Zem sa láme - hluk je strašný,
voda tečie miesto magmy,
vybuchujú hviezdy, slnko mrie,
len občas sa svetlo zablysne.
Ľudia bežia po ulici ako opreteky,
no márny je únik.
Predbehnú ich vody rieky,
a nezachráni sa nik.
Ja sa plaším, čo len spravím,
ako sa ja zachránim,
keď vtom mi veľký oblak sivý
myšlienku do hlavy usadí.
Zanechám paniku, zaostrím zrak,
ešte raz si všetko prezriem.
Dostávam istotu. Hej, je to tak!
Oči si rukami pretriem
a kameň mi zo srdca spadne,
do podlahy sa zaborí,
keď mi dopne, že to vlastne
len búrka vonku zúri.
Hromy bijú, blesky letia,
dážď sa len tak leje,
všetci ľudia skryť sa bežia,
slnko pod mrakmi je.
Ja sa zvalím do postele,
veď mám ešte kúsok času,
nad svojou hlúposťou sa smejem.
Pomýlil som si búrku za skázu!

Natália Hložková, II.

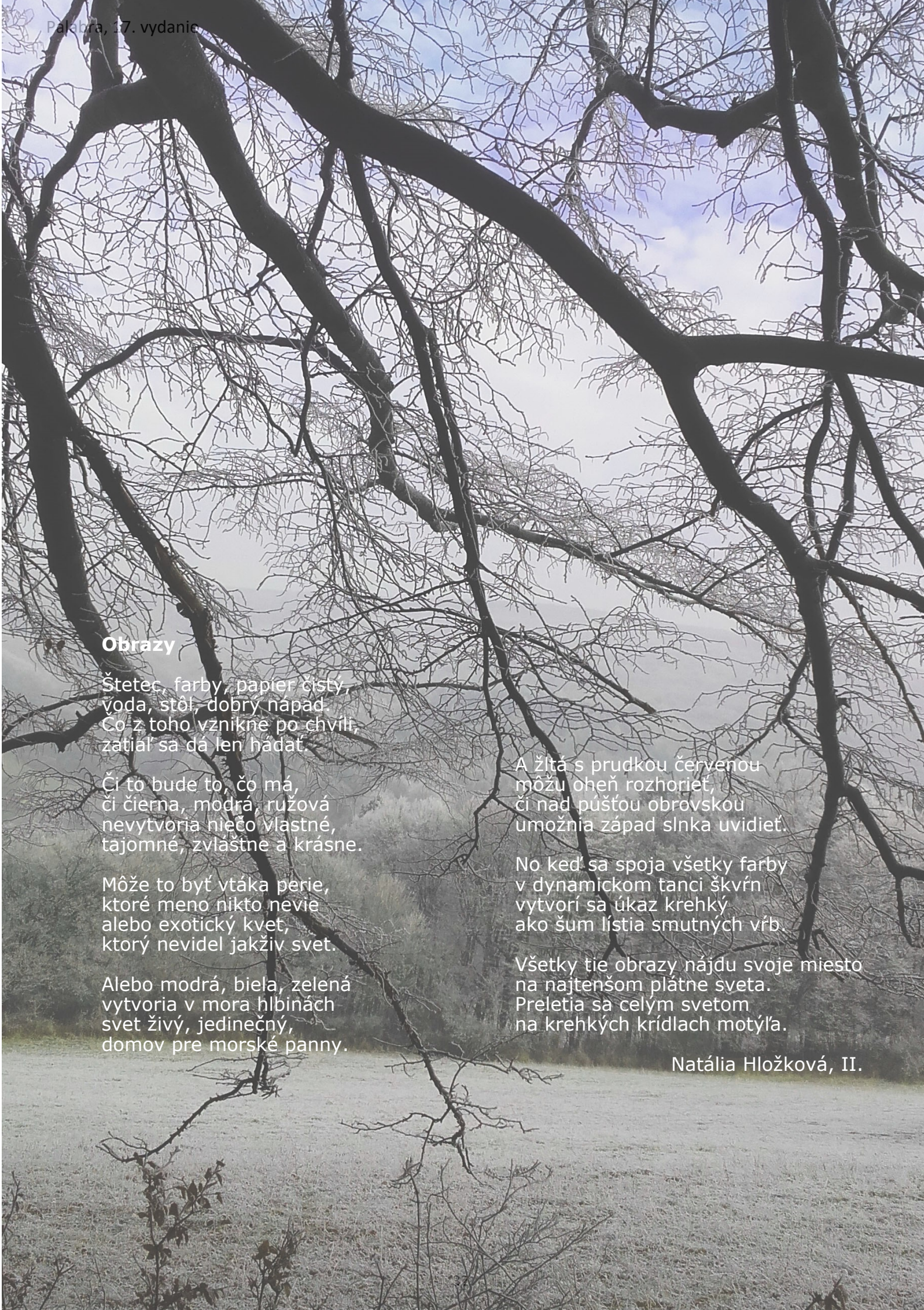

Obrazy

Štetec, farby, papier čisty,
voda, stôl, dobrý nápad.
Čo z toho vznikne po chvíli,
zatiaľ sa dá len hádať.

Či to bude to, čo má,
či čierna, modrá, ružová
nevytvoria niečo vlastné,
tajomné, zvláštne a krásne.

Môže to byť vtáka perie,
ktoré meno nikto nevie
alebo exotický kvet,
ktorý nevidel jakživ svet.

Alebo modrá, biela, zelená
vytvoria v mora hlbinách
svet živý, jedinečný,
domov pre morské panny.

A žltá s prudkou červenou
môžu oheň rozhorieť,
či nad púšťou obrovskou
umožnia západ slnka uvidieť.

No keď sa spoja všetky farby
v dynamickom tanci škvŕn
vytvorí sa úkaz krehký
ako šum lístia smutných vŕb.

Všetky tie obrazy nájdu svoje miesto
na najtenšom plátne sveta.
Preletia sa celým svetom
na krehkých krídlach motýľa.

Natália Hložková, II.